

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1915** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващи от ДОПК.

Образувано е по жалба на Х. П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.6, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.5, офис 3, срещу РА № Р-22221019008567-091-001/15.07.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], в частта в която е изменен с Решение № 1979/ 29.12.2020г. на Директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поправено с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 945/22.06.2021г., с който на лицето са определени допълнително задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в общ размер на 5270.00 лв. за д.п. 2015 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви за забава общо в размер на 1381.31 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител, излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Соочи, че РА е издаден в противоречие с принципите заложи в ДОПК. Твърди, че не са налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК. Оспорва изцяло констатациите на органите по приходите относно приходите и разходите му за ревизираните периоди, като посочва, че в подкрепа на своите доводи е представил достатъчно доказателства. Моли акта да бъде отменен. Претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ ОДОП” – [населено място], чрез

процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки, оспорва жалбата. Счита, че жалбата е неоснователна. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР №Р-22221019008567-020-001/27.12.2019 г., издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения по ЗДДФЛ за д.п. 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г., като срокът за завършване на ревизията е 2 месеца от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена по електронен път на 05.01.2020г. Изменена е със /ЗИЗВР/ №Р-22221019008567-020-002/25.02.2020 г., №Р-22221019008567-020-003/04.03.2020 г. и №Р-22221019008567-020-004/02.04.2020 г., с която срокът за завършване на ревизионното производство е определен до 30.04.2020г./ л.53-62 от делото/.

Първоначалната заповед е издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП С.. С Решение №1/13.02.2020 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК/л.113-118 от делото/ на В. В. В. са иззети правомощията по разглеждането и решаването на преписката на Х. П. П.. Правомощията са възложени на В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. ЗИЗВР са издадени от В. А. В. оправомощена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП С..

Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с №Р- 22221019008567-092-001/08.05.2020 г., връчен на 11.05.2020 г./ л.63-107 от делото/. В дадения срок е постъпило възражение срещу РД с приложени доказателства.В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22221019008567-091-001/15.07.2020 г., от компетентни органи съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. С РА /таблица 3/ на Х. П. били установени задължения за довносяне общо в размер на 32 488,11 лв. /данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 23 381,98 лв. и лихви за просрочие в общ размер на 9 106,13 лв./, предмет на оспорване в настоящото производство.

Допълнително установените задължения произтичали от констатираното несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните/получени доходи за ревизираните периоди.

В хода на ревизията били предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който е неразделна част от издадения РА, съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221019008567-040-001/04.03.2020 г. и №Р-22221019008567-040-002/24.03.2020 г., с които са изискани представянето на

документи и писмени обяснения от задължено лице. Представените документи и писмени обяснения са подробно описани в констативната част на РД.

Изготвено е уведомление по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК №Р-22221019008567-113-001/04.03.2020 г., връчено по електронен път на 04.03.2020 г., с което лицето е известно, че основата за облагането му с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ, ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, е предоставен 14-дневен срок за представяне на доказателства и взимане на становище. Едновременно с Уведомлението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, е изготвено и Уведомление по чл. 17, ал. 1 т. 2 от ДОПК изх. №Р-22221019008567-139-001/04.03.2020 г. Уведомленията са връчени на ревизираното лице, като същото е представило попълнена декларация.

С Протокол №Р-22221019008567-П.-001/02.03.2020 г. са приобщени документи и доказателства, събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г., приключила с Протокол №ПФ-22221018000724-073-001/06.01.2020 г. на Х. П.. Присъединени са искания за предоставяне на информация от трети лица и отговори от: търговски банки в страната, Столична община, дирекция „Общински приходи“, [община], дирекция „Местни данъци и такси“ /МДТ/, ЗД„Евроинс“ АД, „Топлофикация София“ ЕАД, „Софийска Вода“ АД, „ЧЕЗ Електро България“ АД, „Виваком България“ АД „Теленор България“ ЕАД, МВР - дирекция „Български Документи за самоличност“, както и документи, представляващи нотариални актове за покупко-продажба на недвижими имоти, декларации, обяснения и др. Получените отговори и съдържащата се в тях информация е взета предвид при формиране на изводите на ревизиращите органи.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на проверката за установяване на факти и обстоятелства са извършени насрещни проверки на ИА „Електронни Съобщителни Мрежи и Информационни Системи“, Агенция „Пътна Инфраструктура“, МТСП, „Информационно Обслужване“ АД и „Мартис“ ООД. Резултатите от извършените проверки са обективирани в протоколи.

В РД подробно са изложени резултатите от извършените проверки, в т.ч. в кои банки Х. П. притежава банкови сметки. Движението по тях е намерило отражение в изготвената съпоставка на доходите и разходите на лицето за процесните данъчни периоди.

Извършени са служебни проверки на наличната информация в информационния масив на НАП, Имотен регистър и Търговския регистър към Агенция по вписванията. Въз основа на събраната информация за отделните ревизирани периоди е направена съпоставка между реализираните от жалбоподателя приходи и извършените разходи.

За определяне на основата за облагане с данък върху доходите, ревизиращият екип е взел предвид относимите обстоятелства по чл. 122 ал. 2 т. 1 - 16 от ДОПК, а именно: по т. 1 – вида и характера на фактически осъществяваната дейност, т. 2 – платените данъци, мита, такси, вноски и други публични задължения, по т. 3 – движение и остатъци по банковите сметки, по т. 4 – официалните документи и документите с достоверни данни, по т. 8 – брутните приходи/доходи, по т. 10 – сключените договори от лицето във връзка с осъществяване на дейността му, по т. 14 – обичайният размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение и по т. 16 – други доказателства, които могат да послужат при определянето на основата.

От анализа на събраните доказателства и резултатите от извършените проверки е

установено, че в качеството си на местно лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 12 от ЗДДФЛ, жалбоподателят е данъчно задължено лице за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в Република България и в чужбина. Констатирано е, че през ревизираните периоди Х. П. има сключен брак със С. Д. П., и има две дъщери – К. П., и М. П..

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на Х. П. е извършена проверка в информационната система на НАП за подавани данъчни декларации за доходи, подлежащи на деклариране по ЗДДФЛ. Установено е, че за ревизирания период лицето е подало годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, само за 2016 г., с вх. №224391700586372/24.03.2017 г.

В таблиците за съпоставка на доходите и имуществото, в приходната част са отразени налични парични средства в брой и по банковите сметки на Х. П., доходи от трудови и извънтрудови правоотношения, доходи от лихви, доходи от продажба на дялове от търговски предприятия, доходи от обезщетение за безработица, доходи от продажба на недвижимо имущество, доходи от изплатени дивиденди от „Химимпорт“ АД и „Мартис“ ЕООД, както и доходи от получени вземания от трети лица. В разходната част са включени суми за извършени разходи, отразени в ПП „V. 14“ на НАП, разходи за платени местни данъци и такси, дължими по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, разходи за комунално битови услуги, разходи за заплатени застраховки, разходи за издръжка и живот, разходи в полза на трети лица, разходи за заплатени данъци и осигурителни вноски, разходи за придобиване на недвижимо имущество, разходи за придобиване на движимо имущество и разходи за закупуване на дялови участия. Отразени са и наличните парични средства в брой и по банкови сметки в края на всеки от ревизираните данъчни периоди.

Установено е, че от ревизираното лице са декларирани постъпления, представляващи върнати средства от „Мартис“ ЕООД, вследствие на допълнителни парични вноски по чл. 134 от Търговския закон /ТЗ/. Съгласно Решение от 06.04.2010 г. едноличният собственик на капитала - Х. П. П. прави допълнителна парична вноска в „Мартис“ ЕООД, в размер на 35 000,00 лв., използвани за покупката на недвижим имот. Констатирано е също, че ревизираното лице е декларирало постъпления на парични средства в общ размер на 200 000,00 лв., изплатени от същото дружество, дължими във връзка с Договор за продажба на търговско предприятие от 18.03.2010 г. В писмени обяснения от ревизираното лице е посочено, че към датата на сделката ЕТ „ММХ-Христин Петков“ има задължения към физическото лице Х. П. в размер на 200 000,00 лв. Между Х. П. и „Мартис“ ЕООД е сключен Договор за иновация от 06.04.2010 г., с който задължението в размер на 200 000,00 лв. се погасява и се заменя с ново задължение за връщане на сумата от 200 000,00 лв. като допълнителна парична вноска, на основание чл. 134 от ТЗ.

Органите по приходите са приели, че съгласно представена оборотна ведомост за 2010 г. „МАРТИС“ ЕООД няма осчетоводени приходи и разходи, единствено е осчетоводен актив в баланса на дружеството със стойност на придобиване в размер на 235 000,00 лв. Посочено е също, че към този момент собственик на капитала на дружеството е М. П. – дъщеря на ревизираното лице.

Във връзка с получените доходи от Х. П. са представени извлечения от банкова сметка в „Уникредит Булбанк“ АД, по която на 12.07.2017 г. постъпва сумата в размер на 151 168,65 лв. с наредител „Мартис“ ЕООД и основание „върната сума на

собственика“. Останалата сума е върната на лицето по касов път, както следва:

- през 2013 г. сума в размер на 7 171,00 лв. Съгласно подадена декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2013 г. „Мартис“ ЕООД е декларирало приходи от дейността в размер на 0,26 лв. и деклариран счетоводен финансов резултат – загуба;

- през 2014 г. сума в размер на 15 400,00 лв. Съгласно подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2014 г. „Мартис“ ЕООД е декларирало приходи от дейността в размер на 0,85 лв. и деклариран счетоводен финансов резултат – загуба. Посочено е, че съгласно представени главни книги за 2013 г. и 2014 г. произходът на върнатите суми е от присъдени вземания отразени по сметка 455 /Разчети по социално осигуряване/, като не са представени документи за характера на същите;

- През 2016 г. сума в размер на 93 000,00 лв. Във връзка с изплатените суми към задълженото лице през 2016 г. е констатирано, че е предоставена обратна ведомост единствено за м. 12.2016 г., съгласно която кредитните обороти на сметка 501 /Каса в лева/ са в размер на 6 413,53 лв. т. е. не е налице счетоводно отразяване на плащането. Общият размер на извършените плащания от „Мартис“ ЕООД към ревизираното лице е в размер на 266 739,65 лв.

Посочено, е че за изплащането на сумите по касов път са приложени разходни ордери, издадени от дружеството, като няма положен подпис на лицето, отговорно за взетата операция /лицето предало сумата/, както и счетоводна операция дебит сметка 601 срещу кредит сметка 501.

С ИПДПОЗЛ №П-22221019036798-040-001/12.03.2019 г., в хода на ПУФО, органите по приходите са изискали от „Мартис“ ЕООД документи, касаещи предоставяне и връщане на парични средства на ревизираното лице, а именно: оборотни ведомости за периода 2010 г. – 2017 г.; документи, удостоверяващи получени/върнати от дружеството заемни средства, доказателства за счетоводни отразявания на получаването/връщането на средствата, предоставени от Х. П.. В отговор дружеството е представило посочените по-горе договори, решения на едноличния собственик на капитала на дружеството и др. Сумата в размер на 235 000,00 лв. е отчетена по кредита на сметка 117 /Допълнителни резерви/. От справка в Търговския регистър е установено, че в подадените финансови отчети за 2010 г., 2011 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. направената допълнителна вноска е отразена в публикуваните баланси към края на всеки един от описаните периоди. На стр. 10 от РД е изготвена таблица, в която са отразени декларираните резултати от дружеството по подадени декларации по чл. 92 от ЗКПО за периода 2013 г. – 2017 г. Формиран е извод, че „Мартис“ ЕООД не е извършвало дейност през 2010 г. и 2011 г., както и че видно от данните за периода дружеството не е имало необходимост от допълнително финансиране.

Извършен е анализ на доходите, получени от ревизираното лице за периода 2008 г. – 2010 г. с оглед установяване произхода на предоставените парични средства. В резултат на горното органите по приходите са установили, че за 2008 г. ревизираното лице е получило доходи в общ размер на 81 744,44 лв. За 2009 г. получените доходи са в общ размер на 214 607,07 лв. За 2010 г. получените доходи са в размер на 19 609,11 лв. За периода 2008 г. – 2010 г. Х. П. е декларирал получени доходи общо в размер на 315 960,62 лв. Извършена е проверка в Имотен регистър на Агенцията по вписвания, при която е установено, че през 2009 г. ревизираното лице е продало 1/6 ид. ч. от апартамент №7 в сграда, находяща се в [населено място], кв. Б., в з. „Г. азмата“. Не е посочен размерът на получената сума в резултат от продажбата.

Направено е заключение от органите по приходите, че представените документи, касаещи сумата, върната на лицето по касов път в общ размер на 115 571,00 лв. през 2013 г., 2014 г. и 2016 г. от „Мартис“ ЕООД, са съставени за целите на ревизията, респективно сумата не е включена при съпоставката на имуществото на лицето и придобитите доходи за посочените данъчни периоди. Сумата в размер на 151 168,65 лв., която е наредена по банков път в полза на ревизираното лице с основание „върната сума на собственика“ е счетена за доход и е посочена в справката за съпоставка на имуществото и придобитите доходи за 2017 г. /ред 12/ в част „Постъпления“.

Относно размер на наличните парични средства към 01.01.2013 г., 31.12.2013 г., 31.12.2014 г., 31.12.2015 г., 31.12.2016 г. и към 31.12.2017 г. е констатирано следното: В хода на извършена ПУФО ревизираното лице е декларирало, че е разполагало със следните налични парични средства в брой /стр. 47 от РД:/към 01.01.2013 г. – 34 000,00 лв. /декларирана от ревизираното лице към 31.12.2012 г., в хода на предходно ревизионно производство за данъчен период 01.01.2012 г. – 31.12.2012 г./; към 31.12.2013 г. – 139 000,00 лв.;към 31.12.2014 г. – 223 000,00 лв.; към 31.12.2015 г. – 215 000,00 лв.; към 31.12.2016 г. – 268 000,00 лв.; към 31.12.2017 г. – 133 000,00 лв.

Органите по приходите са приели декларираните от лицето суми, посочени като разполагаеми средства в брой в началото и в края на всеки ревизиран период. Предвид изложеното относно сумите, получени от „Мартис“ ЕООД през 2013 г., 2014 г. и 2016 г., с техния размер, съответно 7 171,00 лв. през 2013 г., 15 400,00 лв. през 2014 г. и 93 000,00 лв. през 2016 г., е намален размерът на наличните парични средства към 31.12 на съответната година, както следва: към 31.12.2013 г. – 131 829 лв.; към 31.12.2014 г. – 204 600 лв.;към 31.12.2015 г. – 215 000 лв.; към 31.12.2016 г. – 175 000 лв.; към 31.12.2017 г. – 133 000 лв.

С възражението срещу РД ревизираното лице е изложено, че при определянето на наличните средства в брой към края на всеки един от ревизираните периоди от декларираните наличности следва да се извадят суми за разходи, извършени в брой, които не са взети предвид при декларирането. Към 31.12.2013 г. са посочени извършени разходи в размер на 8 421,60 лв. Към 31.12.2014 г. са посочени извършени разходи в размер на 24 079,64 лв. Към 31.12.2015 г. са посочени извършени разходи в размер на 4 356,76 лв. Към 31.12.2016 г. са посочени извършени разходи в размер на 11 747,56 лв. Към 31.12.2017 г. са посочени извършени разходи в размер на 10 892,15 лв.

В резултат на горното с РА са определени следните наличности на парични средства към края на всеки един от ревизираните периоди:към 31.12.2013 г. – 123 407,40 лв.; към 31.12.2014 г. – 183 520,36 лв.;към 31.12.2015 г. – 210 643,24 лв.; към 31.12.2016 г. – 163 252,44 лв.; към 31.12.2017 г. – 122 107,85 лв.

В хода на ревизията е проследено движението и историята на всички банкови сметки, разкрити от ревизираното лице за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. Анализирани са извлечения от банкови сметки, предоставени както от физическото лице, така и от банкови институции. Данните са включени при изготвяне на съпоставката на доходи и имущество. Констатирано е, че наличните парични средства по банкови сметки в началото

на 2013 г. са в размер на 120 042,81 лв., а в края в размер на 76 032,86 лв. В края на 2014 г. наличните парични средства по банкови сметки са в размер на 11 709,10 лв. В края на 2015 г. са в размер на 7 010,98 лв. В края на 2016г. са в размер на 42 308,39 лв. В края на 2017 г. са в размер на 199 391,64 лв.

Констатирано е, че ревизираното лице не представя доказателства, обосноваващи установените превишения на разходите над доходите, поради което е приложен редът за облагане по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, предвид наличие на хипотезите на т. 1 и т. 2 от същия член. На основание чл. 48 от ЗДДФЛ върху превишението на разходите над доходите е определен данък, както следва:

- за 2013 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 61 971,02 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 6 197,10 лв. и лихви в размер на 3 906,83 лв.;

- за 2014 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 15 796,92 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 1 579,69 лв. и лихви в размер на 835,37 лв.;

- за 2015 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 42 674,40 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 4 267,44 лв. и лихви в размер на 1 822,18 лв.;

- за 2017 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 113 377,51 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 11 337,75 лв. и лихви в размер на 2 541,75 лв.;

Общо установеният с РА данък за довносяне е в размер на 23 381,98 лв. и лихви в размер на 9 106,13 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22221019008567-091-001/15.07.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място] пред директора на Дирекция “ОДОП” – [населено място], който с Решение № 1979/29.12.2020г. и отменил РА за д.п. 2013г.и 2014г. и е изменил същия за д.п. 2015 г. като вместо дължим данък по ЗДДФЛ в размер на 4267.44 лв. е определил такъв в размер на 2525.89 лв., ведно със съответната лихва за забава.За д.п. 2017 г. вместо дължим данък по ЗДДФЛ в размер на 11337.75 лв. е определил такъв **в размер на 4284.11 лв., ведно със съответната лихва за забава- в размер на 960.37 лв./** изчислени от съда с помощта на **Error! Hyperlink reference not valid.**, съгласно лихвен лист, неразделна част от настоящото решение/.

С Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 945/22.06.2021г. / л.179-181 от делото/, на основание чл.133, ал.3,вр. с чл.155, ал.9 от ДОПК, директора на Дирекция “ОДОП” – [населено място] е извършил поправка на ОФГ за д.п. 2015 г. като вместо дължим данък по ЗДДФЛ в размер на 4267.44 лв./ съгласно Решение № 1979/29.12.2020г. / е посочил, че такъв е дължим **в размер на 985.89 лв. главница, ведно със съответната лихва за забава в размер на 420.94 лв./** изчислени от съда с помощта на **Error! Hyperlink reference not valid.**, съгласно лихвен лист, неразделна част от настоящото решение/.

По делото са приети допълнително писмени доказателства, представени от ответника / л.179-181 от делото/

В хода на съдебното производство първоначално е изслушано и прието

заключение по ССЧЕ, оспорена от жалбоподателя / л.183-196 от делото/. Във връзка с направени възражения от страна на жалбоподателя е допуснато и прието допълнение към ССЧЕ / л.208-222 от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото, е дало отговор на поставените му въпроси.

По повод на оспорването и на допълнението към ССЧЕ от страна на жалбоподателя, по негово искане съдът е допуснал повторно изготвяне на ССЧЕ и допълнение към нея, но от друго вещо лице / л.249-267 от делото и л.282-283 от делото/. Вещото лице след проверка на документите по делото и съгласно поставените му задачи е дало отговор на същите.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта изменена с Решение № 1979/29.12.2020г., поправено с Решение № 945/22.06.2021г. на Директора на Дирекция на „ ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Директора на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознат с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си, от която той се е възползвал до и след издаването на РА. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

Предвид особеностите на връчването на документи и съобщения в рамките на ревизията, за съществено нарушение на административно- процесуални разпоредби би могло да се счита това нарушение, което е засегнало сериозно правото на защита на ревизираното лице и което, ако не би било допуснато, би довело до различен по съществото си акт. В случая правото на защита на ревизираното лице не е било нарушено. Сроковете за връчване на документи и актове от органите по приходите, визирани в ДОПК са инструктивни и неспазването на същите няма пряко отношение към законосъобразността на установените задължения. Всички процесуални действия са извършени от органите по приходите в сроковете по чл.114 от ДОПК. Издаването на РД и РА след срока по чл.117, ал.1 и чл.119 от ДОПК не е съществено процесуално нарушение и то не води до законосъобразност на издадения ревизионен акт, или до неговата нищожност, тъй като сроковете по чл. 117, ал. 1 и ал. 4 и чл.119 от ДОПК са само инструктивни.

С оглед на горното, при извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.134-141 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл.13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22221019008567-091-001/15.07.2020 г. не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Не се спори, че ревизионното производство се е развило по реда на чл.122 от ДОПК, като основата за облагане по ЗДДФЛ за д.п. 2015г. и 2017г. е определена въз основа на извършен анализ по чл.122, ал.2 от ДОПК / за д.п. 2013 и 2014 г. РА е отменен и съгласно разпоредбата на чл.156, ал.3 от ДОПК, съдът не следва да обсъжда доводите на жалбоподателя по отношение на тези д.п.

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателя. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в

тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи презумпцията по чл.124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от разпоредбата на чл. 122, ал.1, т.1-7 ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1- *до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация*; и т.2 – *налице са данни за укрити приходи или доходи, поради което основата за облагане с данък по ЗДДФЛ за 2015 г. и 2017 г.е определена по особения ред.*

Изготвено е уведомление по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК №Р-22221019008567-113-001/04.03.2020 г., връчено по електронен път на 04.03.2020 г., с което лицето е известно, че основата за облагането му с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ, ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, е предоставен 14-дневен срок за представяне на доказателства и взимане на становище. Едновременно с Уведомлението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, е изготвено и Уведомление по чл. 17, ал. 1 т. 2 от ДОПК изх. №Р-22221019008567-139-001/04.03.2020 г. Уведомленията са връчени на ревизираното лице, като същото е представило попълнена декларация. С оглед на горното процедурата по чл. 124, вр. чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог формално се явява спазена.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал.1 от ДОПК, в случаите по чл. 122, ал.1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал.2 ДОПК, се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба, респективно доход, когато: 1/ стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране, получени от него и 2/ направените разходи от лицето и свързаните с него лица по § 1, т.3, б "а" от допълнителните разпоредби, явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

На първо място съдът намира, че правилно по отношение на началното салдо за 2015 и 2017 г., с Решение № 1979/29.12.2020 г. и Решение за поправка на ОФГ от № 945/22.06.2021 г. е прието от решаващия орган, че поради превишение на доходите над разходите със сумата от 32 815.47 лв. за 2014 г. , същата следва да бъде добавена към наличните парични средства в началото на 2015 г. За 2017 г. поради превишение на доходите над разходите със сумата в размер на 70 536,42 лв. за 2016 г., същата следва да бъде включена при определяне на наличните парични средства в началото на периода.

Видно от съдържанието на решение № 1979 / 29.12.2020 г. на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], подробно са били обсъдени и уважени

всички възражения на жалбоподателя относно получените от него суми от „Мартис“ЕООД през 2013, 2014, 2016 г. Те са намерили отражение при определянето на окончателното салдо на приходите за съответната година.С оглед на което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя относно невключването на разходната част на паричния поток на средства за 2015 и 2017г. разходвани за комунални услуги. Видно от съдържанието на РА, от ревизиращия екип са взети впредвид всички възражения на лицето срещу РД като в РА са отразени както разходите за комунални услуги, застраховки и др., за които са представени съответните доказателства, така и съответните разходи в полза на трети лица.Тези изводи се потвърждават и от изготвените заключения на вещото лице Л.З., които съдът кредитира като компетентно и обективно дадени по отношение на изготвените парични потоци за 2015г. и 2017 г. В изготвените заключения- основно и допълнително заключение на в.л. Д., са налице дублиране на признати и отразени в паричния поток на жалбоподателя приходи и разходи за съответните данъчни периоди, с оглед на което съдът намира, че не следва да ги кредитира.

От всички събрани в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства безспорно се установява че са налице укрити приходи или доходи, поради което основанието по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК е доказано. Правилно от органите по приходите е определена данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ по реда на чл.122 от ДОПК.С РА законосъобразно е определен данък за донасяне за д.п. 2015 г. в размер на 985.89 лв. и лихва за забава в размер на 420.94 лв. и за д.п. 2017 г. в размер на 4284.11 лв. и лихва за забава в размер на 960.37лв.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2,т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ в актуалната и редакция/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 6651.31 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 965.13 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Х. П. П.**, ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу РА № Р-22221019008567-091-001/15.07.2020г., издаден от

органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], в частта в която е изменен с Решение № 1979/ 29.12.2020г. на Директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поправено с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 945/22.06.2021г., с който на лицето са определени допълнително задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в общ размер на 5270.00 лв. за д.п. 2015 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви за забава общо в размер на 1381.31 лв.

ОСЪЖДА **Х. П. П.**, ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” – [населено място] сумата в размер на 965.13 лв./ деветстотин шестдесет и пет лева и тринадесет стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: